

05/01/2019

Παραμονή των Θεοφανείων στον Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Το Σάββατο 5 Ιανουαρίου, παραμονή της εορτής των Θεοφανείων του Κυρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο όπως κάθε χρόνο, στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Βεροίας. Μετά τη Θεία Λειτουργία, τελέσθηκε η Ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου.

Παραμονή τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, παραμονή τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς ἔρχεται πρὸς τὸν Ἰορδάνη γιὰ νὰ βαπτισθεῖ ἀπὸ τὸν Ἰωάννη, παρα-μο-νή τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποία θὰ ἀποκαλυφθεῖ στὸν κόσμο ποιὸς εἶναι αὐτὸς πού γεννήθηκε ὡς τα-πει-νό βρέφος στό σπήλαιο τῆς Βη-θλεέμ, ποιὸς εἶναι αὐτὸς πού προ-σκύνησαν οἱ ποιμένες καὶ οἱ μά-γοι, ποιὸς εἶναι αὐτὸς τὸν ὁ-ποῖο, ἐνῶ ἦταν βρέφος ἀκόμη, τὸν φο-βή-θηκε ὁ Ἡρώδης, μήπως τοῦ ὑ-φαρ-πάσει τὴν ἐξουσία καὶ ἐφό-νευ-σε τὰ ἀθῶα βρέφη, ποιὸς εἶναι αὐ-τὸς πού σέ λίγο θὰ κη-ρύττει στὸν κόσμο τό εὐαγγέλιο τῆς σω-τηρίας. «Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον».

Μέ-γα μυστήριό τῆς εὐσεβείας ὀνομά-ζει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος ὅλο αὐτό τό σχέδιο τῆς θείας οἰ-κονομίας πού ὀργά-νω-σε ὁ Θεός καὶ τοῦ ὁποίου

μία ση-μαντική πράξη θά ἐξελιχθεῖ αὐριο μέ τή βά-πτιση τοῦ Κυρίου.

Καί εἶναι μυ-στήριο, γιατί ὀργα-νώ-θηκε μυ--στι-κά καί ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀν-θρώπων ἀπό τόν Θεό. Ἔστω καί ἄν οἱ προφηῆτες τό προ-ανήγγειλαν αἰῶνες πρὶν νά πραγ-ματοποιηθεῖ, δέν ἔπαυσε νά εἶ-ναι ἄγνωστο καί ἀπόκρυφο μυ-στήριο. Καί αὐτό συνέβη ὄχι γιά ἄλλο λό-γο, ἀλλά γιατί τά σχέδια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεξιχνίαστα καί ἀκα-τάλη-πτα στήν πεπερασμένη ἀν----θρώπινη λογική.

Αὐτό τό μυστήριο θά ἀποκα-λυ-φθεῖ αὐριο, ὅταν ὄχι μόνο ὁ τί-μιος Πρόδρομος θά ἀποκαλύψει μέ τόν δισταγμό του νά βαπτίσει τόν Χρι-στό, ὅτι αὐτός ἦταν ὁ Μεσ-σίας τόν ὁποῖο προανήγγελε στούς ἀν-θρώ-πους, προτρέποντάς τους νά μετα-νοήσουν, γιατί πλησίαζε ἡ βα---σι-λεία τῶν οὐρανῶν, ἀλλά θά τό ἐπι--σφραγίσει μέ τόν πιό μεγα-λει-ώ---δη καί πανηγυρικό τρόπο ἡ φω-νή τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος θά συστήσει τόν βαπτιζόμενο στά ρεῖθρα τοῦ Ἰορ-δάνου Χριστό ὡς τόν ἀγαπητό του Υἱό καί θά τό ἐπιβεβαιώσει μέ τήν παρουσία του «ἐν εἶδει περι-στε--ρᾶς» τό Πανάγιο Πνεῦμα.

Αὐτό εἶναι τό μέγα μυστήριο, στό ὁποῖο καλεῖται νά πιστεύσει ὁ ἀν-θρω-πος. Αὐτό εἶναι τό ἀνεξιχνία-στο γιά τίς ἀνθρώπινες δυνατό-τη-τες θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ. «Θε--ός ἐφανερῶθη ἐν σαρ-κί», δια-κηρύσσει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στό σημερινό ἀποστολικό ἀνά-γνω--σμα, καί αὐτό εἶναι τό μέ-γα μυ----στήριο τῆς εὐσεβείας πού ἀπο--κα--λύπτει ἡ Ἐκκλησία στόν ἀν--θρωπο, καλώντας τον νά τό πι-στεύ-σει. Διότι μέ τήν πίστη προ-σεγ--γίζεται τό μυστήριο, ὄχι μέ τή λογική. Διότι ἄν προσεγγιζόταν μέ τή λογική, δέν θά ἦταν μυστήριο, καί ἄν οἱ βουλές τοῦ Θεοῦ ἦταν κατα-νο-ητές στούς ἀνθρώπους, τό-τε ὁ ἀνθρωπος θά ἦταν Θεός ἢ ὁ Θε-ός ἀνθρωπος, καί εἴτε δέν θά χρει-α-ζόταν εἴτε δέν θά μπορούσε, θά λέγαμε, νά τόν σώσει.

Ὅμως ὁ Θεός εἶναι ἀναρχος καί ἀπερίγραπτος, εἶναι ἐπέκεινα πά-σης ἀνθρωπίνης λογικῆς καί κα-τα---νοήσεως, καί ὅμως γίνεται ἀν-θρω--πος, γιά νά ἐξηγήσει στόν ἀνθρωπο μέ κα--τα-νοητό τρόπο ποιός εἶναι καί τί ἔ-χει ἐτοι-μάσει γιά χάρη του. Γί-νε-ται ἀνθρω-πος, γιά νά δείξει στόν ἀν-θρωπο ποιός εἶναι ὁ τρό-πος γιά νά φθάσει στόν Θεό. Γί-νε-ται ἀν-θρω-πος, γιά νά δείξει στόν ἀνθρω-πο τό ἀπέραντο μέ-γε-θος τῆς ἀγά-πης καί τῆς εὐσπλαγ-χνίας του καί τόν ἐλκύσει κοντά του. Γιά νά τόν κά-νει καί πάλι δι-κό του, ὄχι γιά νά ὠφεληθεῖ ὁ ἴδι-ος ὁ Θεός ἀλλά γιά νά κερδίσει τά πάντα ὁ ἀνθρωπος. Γιά νά γίνει ὁ ἀνθρωπος Θεός.

«Μέγα ἐστίν τό τῆς εὐσεβείας μυ-στή-ριον· Θεός ἐφα-νερώθη ἐν σαρ-κί».

Αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου γινόμαστε καί ἐμεῖς ὄχι μόνο θεατές, ἀδελφοί μου, ἀλλά καί μέτοχοι. Γιατί τό μυστήριο τοῦ Θεοῦ πού προέ-βλε-πε τή βάπτιση τοῦ Υἱοῦ του στά

ὕδα-τα τοῦ Ἰορδάνου, προσφέρει καί σέ μᾶς τή δυνατότητα τῆς βα-πτί-σεως ὄχι μόνο ἐν ὕδατι ἀλλά καί ἐν πνεύματι.

Ὁ Θεός πού ἐπεσφρά-γισε μέ τήν ὁμολογία του τήν παρουσία τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου του, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος γιά χάρη τῆς δικῆς σω-τηρίας, μᾶς δίδει μέ τή βά-πτιση μας ἀλλά καί μέ τά ἱερά μυστήρια καί τίς ἁγιαστικές πρά-ξεις τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας τή σφρα-γίδα τῆς θεί-ας του δωρεᾶς καί χά-ριτος. Μᾶς ὀνομάζει τέκνα του καί μᾶς προσ-φέρει τήν προοπτική, ζώντας τό μέγα αὐτό μυστήριο τῆς εὐ-σεβείας, νά γίνουμε καί ἐμεῖς θεοί κατά χάριν.

Καί αὐτή ἡ προοπτική ἀποτελεῖ μέ-ρος τοῦ μυστηρίου, στό ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ πρω-το--κορυφαῖος ἀπόστολος. Διότι τό μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας δέν ὀλοκληρῶ-νε-ται μέ τήν ἐνανθρώ-πη-ση τοῦ Χρι-στοῦ ἀλλά μέ τή θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Σέ ἐμᾶς ὅμως ἐπαφί-ε-ται, ἀδελφοί μου, νά θελήσουμε νά μετᾶσχουμε στό μυστήριο τῆς εὐ-σεβείας ὄχι μόνο πιστεύοντας στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος «ἐφανε-ρώ-θη ἐν σαρκί», ἀλλά καί προσπα-θῶ-ντας μέσα ἀπό αὐτή τήν πίστη μας, μέσα ἀπό τή χάρη τήν ὁποία μᾶς παρέχει ἡ Ἐκκλησία μας τόσο διά τῶν ἱερῶν μυστη-ρίων ὅσο καί διά τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ, τόν ὁποῖο τελεῖ σή-μερα ἀλλά καί κατά τήν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, νά καθαρθοῦμε καί νά ἐπιτύχουμε, ἀγωνιζόμενοι διαρκῶς, τόν ἁγια-σμό μας, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά γί-νουμε καί ἐ-μεῖς κατά χάριν θεοί καί νά κλη-ρονομήσουμε τήν αἰώ-νια ζωή, χάριν τῆς ὁποίας ἦλθε στόν κόσμο ὁ Χριστός καί βα-πτί-σθηκε στά ρεῖθρα τοῦ Ἰορδά-νου.

Ἄς ἀξιοποιήσουμε καί ἐμεῖς αὐτήν τή μεγάλη εὐκαιρία πού μᾶς δίδει καί σήμερα καί αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας, γιά νά μπορέσουμε νά γίνουμε καί ἐμεῖς θεοί κατά χάριν ἀγωνιζόμενοι σέ ὅλη μας τή ζωή καί μέ ὅλα τά μέσα πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μας. Ἀμήν.